

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ที่จะศึกษาความสามารถด้านภาษาศาสตร์ในวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อันได้แก่องค์ประกอบ 3 ด้าน
คือ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

การศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับความรู้ด้านภาษา
ศาสตร์จากหนังสือ วารสาร เอกสาร งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ทั้งในและต่างประเทศ
2. ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 011-อ 016) และหนังสือ
แบบเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบ
3. ศึกษาหลักและการสร้างแบบสอบ เพื่อวัดความสามารถด้านภาษาศาสตร์จากตำรา
เรียน หนังสือ เอกสาร และวารสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษ

การสุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างประชากรมาโดยใช้วิธีการแบ่งกลุ่มหลายขั้นตอน (Multi Stage Cluster Random Sampling) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สุ่มจังหวัดจากเขตการศึกษาทั้งหมด 12 เขต มาเขตละ 20% ได้ 14 จังหวัด คือ นนทบุรี ยะลา สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต กาญจนบุรี ลพบุรี นครสวรรค์ นิคมโลก แพร่ เชียงใหม่ ขอนแก่น อุบลราชธานี บุรีรัมย์ และฉะเชิงเทรา ในแต่ละจังหวัดที่สุ่มได้ สุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษามาจังหวัดละ 10% โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้ 18 โรงเรียน

2. สุ่มท้องที่การศึกษาจากส่วนกลางอันได้แก่ เขตกรุงเทพมหานครทั้งหมด 8 ท้องที่ มา 20% ได้ 2 ท้องที่ แล้วจึงสุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จากท้องที่ที่สุ่มได้มาท้องที่ละ 10% โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้ 3 โรงเรียน

รวมโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาที่สุ่มได้จำนวน 21 โรงเรียน

3. ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายแต่ละโรงเรียนที่สุ่ม ได้สุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มาโรงเรียนละ 10% โดยแบ่งสุ่มจากนักเรียนที่สุ่มได้ในแผนการเรียนสายวิทยาศาสตร์ จำนวน 50 % และนักเรียนในแผนการเรียนสายศิลป์ภาษา จำนวน 50 % ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 916 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การสุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane 1980: 398) ที่กำหนดว่าประชากร 100,000 คนขึ้นไป ใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร 400 คน โดยยอมให้ความคลาดเคลื่อนได้ 5% ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การสํมตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญ-
ศึกษา ทั่วประเทศ

เขตการศึกษา	จำนวนจังหวัด/ ท้องที่ที่สํมได้ (20%)	จำนวนโรงเรียน ที่สํมได้ (10%)	จำนวนนักเรียนที่สํมได้ (10%)	
			วิทย์ (50 %)	ศิลป์ (50 %)
กทม.	2	3	69	69
1	1	1	17	17
2	1	1	19	19
3	1	1	17	17
4	1	1	17	17
5	1	1	19	19
6	1	1	7	7
7	2	2	62	62
8	2	3	60	60
9	1	2	55	55
10	1	2	60	60
11	1	2	30	30
12	1	1	26	26
รวม 13	16	21	458	458

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบวัดความสามารถ ด้านภาษาศาสตร์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ฉบับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาลักษณะสำคัญต่าง ๆ ของความสามารถด้านภาษาศาสตร์จากตำราเรียน หนังสือ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารและด้านภาษาศาสตร์

สรุปลักษณะของความรู้ความสามารถด้านภาษาศาสตร์ที่ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาให้ความสำคัญพร้อมกันโดยส่วนมากดังนี้คือ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์

2. วิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษหลัก (อ 014 - อ 016) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) จำนวน 8 เล่ม คือ Odyssey Book 5-6, Lado English Series Book 5-6, New Horizons Book 5-6 และ English for a Changing World Book 5-6 เพื่อกำหนดจำนวนข้อของแบบสอบในแต่ละด้านโดยมุ่งศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวกับระบบเสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ แล้วสร้างแบบสอบปรนัย 1 ฉบับ จำนวน 150 ข้อ โดยแบ่งข้อสอบออกเป็น 3 ตอน สำหรับการกำหนดสัดส่วนของข้อสอบในแต่ละตอนนั้น ผู้วิจัยอาศัยแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนของรีเบคกา เอ็ม วาเล็ด (Rebecca M. Valette 1977: 30) ที่กำหนดไว้ว่าควรจัดให้มีเวลาสำหรับการฝึกทักษะ (Skill Getting) และการใช้ทักษะ (Skill Using) ในสัดส่วนต่อไปนี้

2.1 การฝึกความรู้ด้านภาษาศาสตร์ 70 % โดยจำแนกออกเป็น การฝึกความรู้ด้านการออกเสียง 10 % การฝึกความรู้ด้านคำศัพท์ 25 % และการฝึกความรู้ด้านไวยากรณ์ 35 %

2.2 การฝึกทักษะการสื่อสาร 30 % โดยจำแนกออกเป็น การฝึกทักษะการฟัง-พูด 20 % และการฝึกทักษะการอ่าน-เขียน 10 %

จากแนวความคิดในการฝึกความรู้ด้านภาษาศาสตร์ในห้องเรียนของ รีเบคกา เอ็ม วาเล็ด ในข้อ 1 สามารถจำแนกสัดส่วนของข้อสอบจำนวน 150 ข้อ ในแต่ละตอนได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ความสามารถด้านเสียง วัดความสามารถในการฟังทำนองเสียง การจำแนกคู่เสียง และการลงเสียงหนักในคำ จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 2 ความสามารถด้านคำศัพท์ วัดความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ การใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมในการสื่อความหมาย และการจำแนกคำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนหรือต่างจากพวก จำนวน 53 ข้อ

ตอนที่ 3 ความสามารถด้านไวยากรณ์ วัดความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ ในการสนทนา การใช้รูปแบบไวยากรณ์ที่เหมาะสมในการสื่อความหมาย และการจำแนกข้อผิดพลาด ในการใช้รูปแบบไวยากรณ์ จำนวน 77 ข้อ

3. นำแบบสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจพิจารณา แล้วนำมาปรับปรุง ก่อนนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของการใช้ภาษา หลังจากนั้นนำแบบสอบมาปรับปรุง โดยปรับปรุงคำสั่ง คำถามต่างๆ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แก้ไขตัวเลือกในแบบสอบบางข้อ รวมทั้งจัดเรียงลำดับใหม่ให้เหมาะสม เช่น

3.1 ปรับปรุงคำสั่งให้กระชับรัดและชัดเจนขึ้น เช่น

Listen carefully and choose the intonation which is marked as you hear.

แก้ไขเป็น

Listen carefully and choose the statements with correct intonation as shown by the intonation line.

3.2 ปรับปรุงความเหมาะสมของการใช้ภาษา เช่น

Quality control is an essential way of the manufacturing process.

แก้ไขเป็น

Quality control is an essential aspect of the manufacturing process

3.3 ปรับปรุงตัวเลือกที่มีความเป็นไปได้มากกว่า 1 ข้อ ซึ่งทำให้ข้อสอบไม่ชัดเจน เช่น

4. นำแบบสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัย จำนวน 50 คน ใช้เวลาในการทำข้อสอบจำนวน 150 ข้อ 2 ชั่วโมง 30 นาที แล้วจึงตรวจและนำผลที่ได้มาหาค่าความเที่ยงของแบบสอบ โดยใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 (Kuder Richardson Reliability) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.87 จึงนำแบบสอบมาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยาก (P) และ ค่าอำนาจจำแนก (D)

ผลการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อได้ค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) ดังต่อไปนี้ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ง)

ตารางที่ 4 ระดับความยาก (P) ของแบบสอบจากการทดลองใช้ครั้งที่ 1

ระดับความยาก (P)	จำนวนข้อ
0.81 ขึ้นไป	2
0.71 - 0.80	6
0.61 - 0.70	6
0.51 - 0.60	14
0.41 - 0.50	34
0.31 - 0.40	44
0.20 - 0.30	31
ต่ำกว่า 0.20	13

ตารางที่ 5 ค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบสอบจากการทดลองใช้ครั้งที่ 1

อำนาจจำแนก (D)	จำนวนข้อ
0.81 ขึ้นไป	-
0.71 - 0.80	-
0.61 - 0.70	-
0.51 - 0.60	5
0.41 - 0.50	11
0.31 - 0.40	20
0.20 - 0.30	40
ต่ำกว่า 0.20	74

ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากระหว่าง 0.20-0.80 จำนวน 135 ข้อ และข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 75 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการคัดข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์จำนวน 72 ข้อ และข้อสอบที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ แต่เป็นข้อสอบที่ต้องการใช้ตามสัดส่วนของความสามารถด้านภาษาศาสตร์ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข) ที่กำหนดไว้ จำนวน 58 ข้อ มาปรับปรุง แก้ไขการตั้งคำถาม การใช้ตัวเลือก รวมเป็นข้อสอบจำนวน 130 ข้อ สำหรับข้อสอบที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ 20 ข้อ ได้รับการคัดออก หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อสอบจำนวน 130 ข้อ ที่มีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ และที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ แต่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัย จำนวน 50 คน ใช้เวลา 2 ชั่วโมง จากนั้นจึงตรวจและนำผลที่ได้มาหาค่าความเที่ยง ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.92 จึงนำแบบสอบมาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (D)

ผลการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อได้ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (D) ดังต่อไปนี้ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ง)

ตารางที่ 6 ระดับความยาก (P) ของแบบสอบจากการทดลองใช้ครั้งที่ 2

ระดับความยาก (P)	จำนวนข้อ
0.81 ขึ้นไป	2
0.71 - 0.80	9
0.61 - 0.70	18
0.51 - 0.60	33
0.41 - 0.50	22
0.31 - 0.40	23
0.20 - 0.30	22
ต่ำกว่า 0.20	1

ตารางที่ 7 ค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบสอบจากการทดลองใช้ครั้งที่ 2

อำนาจจำแนก (D)	จำนวนข้อ
0.81 ขึ้นไป	-
0.71 - 0.80	1
0.61 - 0.70	1
0.51 - 0.60	8
0.41 - 0.50	11
0.31 - 0.40	38
0.20 - 0.30	51
ต่ำกว่า 0.20	20

จากผลการวิเคราะห์แบบสอบเป็นรายข้อ ในการทดลองใช้ครั้งที่ 2 พบว่า แบบสอบชุดนี้มีข้อสอบที่มีค่าความยากระหว่าง 0.20-0.80 จำนวน 127 ข้อ และเป็นข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จำนวน 111 ข้อ ในจำนวนทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ได้ข้อสอบที่มีค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดจำนวนทั้งหมด 110 ข้อ เพื่อให้เหมาะสมกับเวลา 2 ชั่วโมง ที่ใช้ในการทดสอบ ผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพ และต้องการใช้ตามสัดส่วนของความสามารถด้านภาษาศาสตร์ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข) ได้แก่ข้อสอบที่มีค่าความยากระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปจำนวน 100 ข้อ นำแบบสอบดังกล่าวไปหาค่าความเที่ยง ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.93 และมีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 ระดับความยาก (P) ของแบบสอบบัณฑิตนำไปใช้จริง

ระดับความยาก (P)	จำนวนข้อ
0.81 ขึ้นไป	-
0.71 - 0.80	5
0.61 - 0.70	16
0.51 - 0.60	28
0.41 - 0.50	19
0.31 - 0.40	18
0.20 - 0.30	14
ต่ำกว่า 0.20	-

ตารางที่ 9 ค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบสอบถามที่นำไปใช้จริง

อำนาจจำแนก (D)	จำนวนข้อ
0.81 ขึ้นไป	-
0.71 - 0.80	-
0.61 - 0.70	3
0.51 - 0.60	9
0.41 - 0.50	10
0.31 - 0.40	33
0.20 - 0.30	45
ต่ำกว่า 0.20	-

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามดังกล่าว ไปวัดความสามารถด้านภาษาศาสตร์ในวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่สุ่มมาได้ 916 คน โดยแบ่งเป็นแผนการเรียนสายวิทยาศาสตร์และสายศิลป์ภาษา แผนการเรียนละ 458 คน จากโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 21 โรงเรียนทั่วประเทศต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทดสอบความสามารถด้านภาษาศาสตร์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ขอให้บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ออกหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย ถึงกรมสามัญศึกษา แล้วรับหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย ซึ่งกรมสามัญศึกษาออกไปติดต่อกับโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 21 โรงเรียน ที่ผู้วิจัยได้สุ่มไว้ เพื่อนัดทำการทดสอบ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรด้วยตัวเอง ตามกำหนดเวลาที่นัดไว้ โดยทดสอบกับนักเรียนแต่ละโรงเรียน 10% ของจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เวลาในการทดสอบ 2 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลการสอบมาตรวจ โดยให้คะแนนคำตอบ 1 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบถูก และ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิด หรือเว้นไม่ตอบ ข้อสอบทั้งสิ้นมีจำนวน 100 ข้อ 100 คะแนนเมื่อตรวจผลการทดสอบแล้ว ผู้วิจัยได้บันทึกคะแนนไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิเคราะห์หาค่ามัธยิม เลขคณิต ค่าร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. ค่าความยากง่ายของข้อสอบ (Level of Difficulty) โดยใช้สูตร

$$P = \frac{R_U + R_L}{2f}$$

P	แทน	ค่าความยากง่ายของข้อสอบ
R_U	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูกต้อง
R_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูกต้อง
f	แทน	จำนวนคนในกลุ่มแต่ละกลุ่มซึ่งต้องมีจำนวนคนเท่ากัน

(ประคอง กรมสวัสดิ 2525: 34)

2. ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ (Power of Discrimination) โดยใช้สูตร

$$D = \frac{R_U - R_L}{f}$$

D	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
R_U	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูกต้อง
R_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูกต้อง
f	แทน	จำนวนคนในกลุ่มแต่ละกลุ่มซึ่งต้องมีจำนวนเท่ากัน

(ประกอบ กรรณสูตร 2525: 34)

3. ค่าความเที่ยงของแบบสอบ (Reliability) โดยใช้สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Reliability)

$$K-R_{20} : r_{xx} = \frac{n}{n-1} \left[\frac{1 - \Sigma pq}{s_x^2} \right]$$

r_{xx}	แทน	ค่าความเที่ยงของแบบสอบ
n	แทน	จำนวนข้อสอบในแบบสอบ
p	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูกต้อง
q	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อผิด
s_x	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนของผู้ถูกทดสอบทั้งหมด

(William A. Mehrens and Irvin J. Lehmann 1975: 98)

4. ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\Sigma fx}{N}$$

\bar{X}	แทน	ค่ามัชฌิมเลขคณิต
fx	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างประชากร

(ประกอบ กรรณสูตร 2525: 80)

5. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยวิธีสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n (\Sigma fx^2) - (\Sigma fx)^2}{n (n - 1)}}$$

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

fx^2 แทน ผลบวกของผลคูณระหว่างความถี่กับกำลังสองของคะแนน

fx แทน ผลบวกของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนน

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างประชากร

(John E. Freund 1981: 61)

เกณฑ์ในการวัดความสามารถด้านภาษาศาสตร์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ไว้ร้อยละ 60 เพื่อใช้ตัดสินว่า นักเรียนมีความสามารถหรือมีปัญหาด้านความสามารถด้านภาษาศาสตร์ กล่าวคือ ถ้านักเรียนได้คะแนนร้อยละ 60 หรือสูงกว่า ถือว่านักเรียนมีความสามารถด้านภาษาศาสตร์ แต่ถ้านักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 ถือว่านักเรียนยังมีปัญหาทางความสามารถด้านภาษาศาสตร์ ทั้งนี้โดยอิงเกณฑ์ในระเบียบวัดผลตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) (กระทรวงศึกษาธิการ 2534: 35) ซึ่งระบุไว้ดังนี้

คะแนน	80 - 100	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	70 - 79	หมายถึง	ดี
คะแนน	60 - 69	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนน	50 - 59	หมายถึง	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
คะแนน	0 - 49	หมายถึง	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ